

PIDULIK SÜNDMUS

6. juuni hommikul algas koolimajas varakult elav liikumine. Seekord ei tegeldud õpikute ja vihikutega, vaid tütarlapsed kolistasid plaate, panne, koogivorme, lõikasid leiba, vorsti, juustu; poisid saagisid puid ja sõitsid metsa kaskede järele, ühe sõnaga — VI klass valmistus kibekiiresti VII klassi ellu saatma. Roela koolis on aastate jooksul olnud ilusaks traditsiooniks, et eelviimane klass dekoreerib ruumid ja valmistab teelaua järjekordsele lennule.

Kell 16.00 oli kõik korras: kooliruumid lõhnasid värsketest kaskedest ja ühes klassiruumis, salapäraselt suletud ukse taga oli kuulda ärevaid hääli ja taldrikute ning klaaside kõlinat. Ka kanti sinna järjest midagi kätel ja korvides juurde.

Nüüd hakkas kooli kogunema õpilasi kõigist klassidest, VII klass aga täies koosseisus, sest kõigil olid eksamid õnnelikult seljataga, ühel paremini, teisel halvemini, kuid «läbi kukkunud» ei olnud keegi. Ja lilli, neid oli koolimajas lugematul hulgal, küll purkides, küll õpilaste ja lastevanemate käes. Oli saabunud iga kooli elus pidulik sündmus: lõputunnistuste kätteandmine kooli kahekümnele lõpetajale.

Pidulikult ja ebatavaliselt korrekselt ning vaikselt istusid kõik kakskümmend lõpetajat aukohtadel esimestes ridades, viimast korda oma õpetajate ees, kes olid asunud presiidiumilaua taha. Vaatad oma õpilasi ja tahtmatult hakkad kui Tatjana Tsvetajeva M. Gorki «Väikekodanlastest» kujutlema oma seniseid õpilasi tulevikus. Siin istuvad Vilma Alavere, Urmas Lepik ja Maret Lauri, klassi parimad õpilased. Nemad juba niipea koolipingist ei raatsi lahkuda ja võivad kord saavutatud kõrgema haridusega siirduda tööpõllule. Sellised ei vea alt ei õpinguis ega eluski. Jüri Vahasalu, ka «neljadeviittele» õppija, on ammugi veendunud oma elektriku kut-

sumuses. Nüüdki on ta koolis ainus, kes elektririkkeid õskab parandada — on ju ta vendki elektrik. Emaga oli küll tegemist, et teda veenda selles, et tehnikum annab kiiremini kutsehariduse ja võimaldab rutem tööpõllule asuda. Kui vaatad Uno Laurile, kujutled tahtmatult ta näol määrdeõlililaike, see on tulevane traktorist või autojuht. Kohe pärast kooli lõpetamist asub ta traktorile haakijast, pärast paariaastast tööd on kutse omandamine juba lihtne asi. Kuigi Uno pole koolipingis püüdiikkust üles näidanud, on ta siiski iga töö juures tubli. Sama võiks öelda ka Jaan Purika kohta, sest ega muidu traktorist, kelle juures ta mullu suvel haakijana töötas, teda tingimata enda juurde tagasi taha. Ants Lauri asub aga juba lähemal päevadel isa kõrvale tellingutele. Anne Keba, alati korrektne, puhas ja täpne, tahab oma käte osavust edasi harjutada kergetööstuse tehnikumis jne. jne. Kakskümmend noort inimest ja kakskümmend erinevat teed tulevikku...

Lilled, preemiad, viimased õpetussõnad ja õnnitlused üle antud, istutakse koos teelauda, et viibida viimast korda sõbraliku perena koos oma koolimajas.

Selline pidupäev koolis ei ole pidupäevaks üksnes lõpetajatele, vaid on ka suurpäevaks kõigile õpetajatele, kes järjekordselt saadavad oma kasvandikud elutee järgmisele etapile.

A. KUUSEMETS,
Roela 7-kl. kooli õpetaja